Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 8 §:n 1 momentin 22 kohta, 51 e §, 52 e §:n 2 momentti sekä 52 g §:n 3 ja 5 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentin 22 kohta laissa 736/2019, 51 e § laissa 926/1996, 52 e §:n 2 momentti laissa 1733/1995 ja 52 g §:n 3 ja 5 momentti laissa 1137/2005, sekä

lisätään lakiin uusi 51 f ja 52 i § seuraavasti:

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa:

— —

22) tuloverolain 35 b §:ssä tarkoitetun säästöhenkivakuutuksen, kapitalisaatiosopimuksen ja eläkevakuutuksen tuottamat tuloverolain 35 b §:n 5 momentissa säädetyllä tavalla lasketut tappiot.

— —

51 e §

Varojen maastapoistumisarvo vähennettynä varojen verotuksessa poistamattomalla hankintamenolla luetaan veronalaiseksi tuloksi, jos:

1) yhteisö siirtää varoja toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaansa ja Suomella ei enää siirron johdosta ole verotusoikeutta kyseisiin varoihin;

2) ulkomainen yhteisö siirtää Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta varoja toisessa valtiossa olevaan päätoimipaikkaansa tai toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaansa siten, että Suomella ei enää siirron johdosta ole verotusoikeutta kyseisiin varoihin;

3) yhteisön verotuksellinen kotipaikka siirtyy Suomen lainsäädännön tai kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen mukaan toiseen valtioon, lukuun ottamatta niiden varojen osalta, jotka edelleen tosiasiallisesti liittyvät Suomessa olevaan kiinteään toimipaikkaan;

4) ulkomaisen yhteisön Suomessa olevan kiinteän toimipaikan harjoittama liiketoiminta siirretään toiseen valtioon eikä Suomella enää siirron johdosta ole oikeutta verottaa siirrettyjä varoja.

Edellä 1 momentissa säädettyä ei kuitenkaan sovelleta, jos varojen siirto liittyy arvopapereiden rahoitukseen, varat on asetettu vakuudeksi tai varojen siirto tapahtuu vakavaraisuusvaatimuksien täyttämiseksi taikka likviditeetin hallinnan vuoksi ja jos varojen on tarkoitus palautua Suomeen 12 kuukauden kuluessa.

Maastapoistumisarvolla tarkoitetaan sitä määrää, jolla varat voidaan vaihtaa tai keskinäiset velvoitteet täyttää suorassa liiketoimessa sellaisten liiketoimeen halukkaiden ostajien ja myyjien välillä, jotka eivät ole 18 b §:n 2 momentin 3—5 kohdan tarkoittamalla tavalla etuyhteydessä toisiinsa.

Varaukset luetaan veronalaiseksi tuloksi siltä osin kuin ne eivät jää 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa tosiasiassa liittymään Suomeen muodostuvaan kiinteään toimipaikkaan tai ne lakkaavat tosiasiassa liittymästä Suomessa olevaan kiinteään toimipaikkaan.

Jos varoja, verotuksellinen kotipaikka tai kiinteän toimipaikan harjoittama liiketoiminta siirretään toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon tai sellaiseen Euroopan talousalueella sijaitse-

vaan valtioon, joka on tehnyt verovelvollisen jäsenvaltion tai Euroopan unionin kanssa keskinäistä avunantoa verosaatavien perinnässä koskevan sopimuksen, joka vastaa keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnästä annetussa neuvoston direktiivissä 2010/24/EU säädettyä keskinäistä virka-apua, sovelletaan 1 ja 4 momentissa tarkoitetussa tilanteessa lisäksi, mitä verotusmenettelystä annetun lain 50 a §:ssä säädetään maastapoistumisverotuksen maksunlykkäyksestä.

51 f §

Siirrettäessä varoja, verotuksellinen kotipaikka tai kiinteän toimipaikan harjoittama liiketoiminta Suomeen, siirtyneiden varojen hankintamenoksi katsotaan lähtöjäsenvaltiossa vahvistettu 51 e §:n 3 momentissa tarkoitettu arvo, jos siirtävässä jäsenvaltiossa varat on arvostettu mainitun momentin mukaiseen arvoon.

52 e §

— —

Siltä osin kuin varat eivät 1 momentissa tarkoitetulla tavalla tosiasiassa liity Suomeen muodostuvaan kiinteään toimipaikkaan, varojen 51 e §:n 3 momentin mukainen maastapoistumisarvo vähennettynä verotuksessa poistamattomalla hankintamenolla luetaan veronalaiseksi tuloksi. Jos varat ja varaukset myöhemmin lakkaavat tosiasiassa liittymästä Suomeen 1 momentin mukaisesti muodostuneeseen kiinteään toimipaikkaan tai kiinteän toimipaikan harjoittama liiketoiminta siirretään toiseen valtioon, sovelletaan, mitä 51 e §:ssä säädetään.

— —

52 g §

— —

Siltä osin kuin sääntömääräisen kotipaikkansa siirtävän eurooppayhtiön tai eurooppaosuuskunnan varat ja varaukset eivät jää tosiasiassa liittymään tai ne lakkaavat tosiasiassa liittymästä yhtiön Suomeen muodostuvaan kiinteään toimipaikkaan, sovelletaan, mitä 51 e §:ssä säädetään.

— —

Sääntömääräisen kotipaikkansa toisesta jäsenvaltiosta Suomeen siirtäneen eurooppayhtiön tai eurooppaosuuskunnan verotuksessa Suomeen siirtyneiden varojen hankintamenoa määriteltäessä sovelletaan, mitä 51 f §:ssä säädetään.

52 i §

Jos varat siirretään toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon tai sellaiseen Euroopan talousalueella sijaitsevaan valtioon, joka on tehnyt verovelvollisen jäsenvaltion tai Euroopan unionin kanssa keskinäistä avunantoa verosaatavien perinnässä koskevan sopimuksen, joka vastaa keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnästä annetussa neuvoston direktiivissä 2010/24/EU säädettyä keskinäistä virka-apua, sovelletaan 52 e §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetussa tilanteessa lisäksi, mitä verotusmenettelystä annetun lain 50 a §:ssä säädetään maastapoistumisverotuksen maksunlykkäyksestä.

———

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2020.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2020 toimitettavassa verotuksessa. Lain 8 §:n 1 momentin 22 kohtaa sovelletaan ensimmäisen kerran siltä tilikaudelta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2020 tai sen jälkeen.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2019

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Valtiovarainministeri Katri Kulmuni